

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Środy, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Insercyja o 1 wiersza w półkolumnie (drukem garmonij) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PERENUMERATA.

NA GAZETĘ LWOWSKĄ z DODATKIEM dziennym i tygodniowym i z ROZMAITOŚCIAMI wynosi:

Na trzeci kwartał 1858, od 1go lipca do ostatniego września:

na miejscu 3 złr. 45 kr.
z pocztą 4 złr. 30 kr.

Przesyłki (franco) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austriacka. — Ameryka. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Włochy. — Niemce. — Rosya i Królestwo Polskie. — Księstwa Naddunajskie. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Krenika.

Monarchya Austriacka. Sprawy krajowe.

(Mianowanie. — Dywidenda za akcy bankowe. — Nagrody za dzieła sztuki. — Wiadomości leżące. — Produkcya wojskowa. — Austriacy pielgrzymi. — Ułgi akatolikom w Pradze.)

Wiedeń, 15. czerwca. Minister oświecenia i wyznań religijnych mianował suplenta przy rzeszowskim gimnazjum *Jędrzeja Maja* rzeczywistym nauczycielem gimnazyalnym przy tym samym gimnazjum.

Dyrekcya uprzyw. austriackiego narodowego banku oznaczyła dywidendy za pierwsze półrocze 1858 roku trzydzieści zł. reńskich bank, waluty za każdą akcy banku.

Ta dywidenda może być podnoszoną od dnia 1. lipca b. r. w tutejszej kasie akcy, za wydaniem kuponu albo za kwitami zaopatrzonemi w przepisany stempel.

W pierwszej połowie miesiąca lipca b. r. poda się do publicznej wiadomości, z ostatnim czerwca b. r. zawarty przegląd wszelkich dochodów banku z pierwszego półrocza 1858 r.

Ich cesarzewiczowskie Moście Arcyksiążę namiestnik Karol Ludwik i Arcyksiężna Margareta opuścili dnia 10. b. m. swą wileń Powo pod Trydentem, aby zwiedzić także i inne powiaty obwodu Trydentskiego. W ostatnich dniach poprzednich udzielał Jego cesarz. Mość liczne audyencye, zwiedzał publiczne zakłady, a gminie Nanno w powiecie Cles zaasygnował rozkaz, że względu na podupadły stan majątkowy tej gminy, kwotę 4000 złr. z prowincjonalnego funduszu.

— C. k. akademie sztuk pięknych w Wenecyi rozpięła 8 premii, to jest złote medale w wartości 100, 60, 30 i 20 dukatów za te prace z zawodu olejnego malarstwa i akwarelów historycznej i architektonicznej kompozycyi, plastyki i stalorytu, które akademicka rozpoznawcza komisya uzna za najlepsze między dziełami przedłożonemi w zamiarze ubiegania się o nagrodę. Uroczyste rozdzielanie premii, odbywać się będzie dnia 9. sierpnia. Tylko w Austrii urodzeni artyści mają prawo do premii. Równocześnie będzie także aż do ostatniego sierpnia trwać wystawa, na którą przyjęte zostaną dzieła także i zagranicznych artystów.

— Dziś rano o 7. godzinie była na placu mustry „Schmelz“ zwanym, wielka produkcya w ogniu przed Jego Mością Cesarzem; do tej produkcyi wyruszyła piechota, strzelcy i artylerya dywizyi smł. Rukstuhl. Jego Mość Cesarz udał się konno z Schönbrunu o godzinie 7. rano i przybył na plac mustry w towarzystwie Jego k. Mości księcia Brunświckiego oraz Ich cesarzewiczowskich Mości Arcyksiążąt Albrechta, Karola, Ferdynanda i Leopolda. W świecie, znajdował się feldmarszałek książę Windischgrätz i hrabia Nugent.

— Jego Świątobliwość Papież obdarował austriackich pielgrzymów bardzo kosztownymi upominkami, między innemi polerowane płyty marmurowe z Kallistyańskich katakombów. W swej mowie podczas audyencyi błogosławił Ojciec święty Najjaśniejszego Pana i obecnych, a dnia 13. czerwca odpłynęli pielgrzymi z Ankony.

— Zniesienie bramy „Stubenthor“ zwanej zostało dziś rozpoczęte.

— Temi dniami wyszło w Pradze rozporządzenie, które uwalnia na przyszłość akatolickich mieszkańców od płacenia należności „jura stolae“ duchownym tych parafii, w których się znajdowały.

Ameryka.

(Stan rzeczy w Wenezueli.)

Venezuela. Według doniesień z Maracaibo z 4. maja wygładano tam przybycia generała Paez ze Stanów zjednoczonych z największą niecierpliwością. Generała Jose Gregorio Monagas, brata byłego prezydenta stawiono wraz z synem z rozkazu rządu prowizorycznego w warowni San Carlos zbudowanej dla obrony portu, i tam ich uwięziono. Sam prezydent dawniejszy trzymany był w pomieszkaniu prywatnem pod dozorem, i oczekiwał wyroku. Zięciów jego Guessippe i Oriach'a, tudzież byłego ministra Jacinto Gutierrez uwięziono w warowni Puerto Cabello. Rząd prowizoryczny wyznaczył na 5. lipca termin do zebrania się konwentu narodowego, którego członkowie wybrani być mają głosowaniem. Słychać, że większa część mieszkańców Wenezueli jest za tem, by zaprowadzono rząd federacyjny na wzór konstytucyi w Stanach zjednoczonych. Między posłem angielskim i rządem prowizorycznym ustala wszelka styczność urzędowa. Admiral francuski, który wraz z posłem angielskim popiera sprawę byłego prezydenta, miał nawet zagrozić bombardowaniem warowni Puerto Cabello, jeśliby p. Monagas niewypuszczono w ciągu 48 godzin na wolność. Jak się sprawa ta skończyła, o tem ostatnie sprawozdanie z Puerto Cabello niedonosi; sądzą jednak powszechnie, że rząd prowizoryczny odmówi wyraźnie żądaniu admirała francuskiego, a w razie, gdyby Francuzi chcieli zbrojną ręką je popierać, może jeszcze przyjść i do tego, że byłego prezydenta na śmierć osądzą. Z Puerto Cabello wywieziono do miasta wszystką broń i działa, jakie się w warowni znajdowały.

Anglia.

(Komendanci floty na kanale. — Proces dziennikarski. — Pomnik Haweloka. — Dług angielski. — Bezprawia Persyi w Heracie.)

Londyn, 12. czerwca. Utrzymują, że przyszłymi komendantami floty na kanale zostaną admirał Keppel, który podczas ostatniej rosyjskiej wojny odznaczył się na czarnem i azowskim morzu, i admirał Martin, obecnie lord admiralicy.

— Proces Truelowa i Tchorzewskiego za przestępstwo prasy, ma się rozpocząć dnia 18. b. m. przed sądem Queens Bench. Z oskarżeniem wystąpi jenerałny prokurator i Mr. Welsby; obronę obejmują Mr. Edw. James, Mr. Phinn, Mr. Hawkins i Mr. Simon.

— Model na pomnik Haweloka jest na ukończeniu rzeźbiarz Bechnes oddał fotografowanego portretu szczęśliwie podobieństwo wizerunku. Posąg ze spizu ustawiony będzie po wschodniej stronie wielkiego pomnika Nelsona.

— Według wykazu parlamentu wynosił angielski dług narodowy dnia 31. marca 1857 roku 780,119,000 funt. szterlingów a roczny od tego długu procent 23,410,000 funtów szterl., tego samego dnia bieżącego roku wynosił 779,225,000 funtów szterlingów z 23,383,000 funtów szterlingów procentu.

— *Daily News* odwołując się do nowszych doniesień, utrzymuje, że Persya nie dotrzymuje ugody względem Heratu, lecz warować to miasto wraz z całą krainą uważa za własność perską, zasądza mieszkańców tutejszych bezprawnie i niesłusznie na karę śmierci, każe bić perską monetą, i tak we wszystkim postępuje, jak gdyby z wojny z Anglią wyszła zwyciężko.

Francya.

(Nowiny dworu. — Szczegóły czwartego posiedzenia konferencyi. — Wybory departamentowe. — Depesza z Tangeru. — Proces księcia Aumale. — Mianowania w marynarce.)

Paryż, 12. czerwca. O czwartym posiedzeniu konferencyi paryskiej, które miało być z wielu miar ważne i ciekawe, donoszą

dzienniki bruxelskie rozmaite szczegóły, które potrzebują jeszcze sprawdzenia. I tak piszą między innemi, że zgodzono się na zarzucenie projektu względem zjednoczenia księstw naddunajskich. Dziennikowi *Nord* piszą o czwartym posiedzeniu: „Pełnomocnicy zabrali się nareszcie do właściwych kwestyi organizacyjnych. Osnowa instrukcyi wydana odnoszącym się pełnomocnikom z Wiednia i Londynu potwierdza jednomyślnie Austrii i Anglii w tej kwestyi, w której lord Derby idzie torem wytkniętej już przez lorda Palmerstona polityki. Baron Talleyrand proponował w sprawozdaniu swojemu wybór dożywnych gospodarów w jednym i w drugim księstwie; Austrii i Porti są za utrzymaniem „Status quo“, Francya i Rosya chciałyby natomiast wyjednać dla księstw jak najobszerniejsze koncesye. Między Anglią, Austrią i Turcyą, a Francją Rosyą i Sycylią mogą Prusy zająć osobne i decydujące stanowisko.“

— Wybory departamentowe rozpoczęły się wczoraj w całej Francyi a ostatnimi dniami przybywało coraz więcej kandydatów opozycyjnych. Kilku prefektów ogłosiło w okólniku swym z wyższego polecenia, że rząd szanując wszystkie kandydatury pozostawiać chce wszelką wolność wyborom.

— *Pays* otrzymał telegraficzną depechę z Tangeru, że w Marokko znów się rozpoczęły kroki nieprzyjacielskie. Cesarz wyjechał z Mekinez, pomknął się z wojskiem ku stronie południowo-wschodniej, a dnia 26. maja stanął na ziemi Zemmurów, gdzie przyszło do walki. Rokeszanie wyrzekli się jednej części swych namiotów, umknęli w głąb kraju. Zemmurowie zamieszkali w południowo-wschodnich stronach miasta Meknas, należą do najzuchwalszych szczepów w całym Cesarstwie, a Abd-er-Raman oburzony ustawicznym ich buntowaniem się, postanowił teraz ukarać ich przykładnie. Cesarz wyprowadził przeciw nim 40.000 żołnierza. Przerazeni tem Zemmurowie przyrzekali uległość i zgodę, lecz przebaczenia nie uzyskali.

— Cesarz i Cesarzowa udać się mają 18. z Fontainebleau do St. Cloud, gdzie kilka dni zabawią. Dziennikowi *Nord* piszą ztąd między innemi, że doniesienie kilku dzienników, jakoby książę Orłów odjechał z Paryża, są mylne, gdyż książę ten zabawi w Paryżu jeszcze do 17. czerwca.

— Słychać, że familia Rohan wytoczyć ma proces księciu Aumale w sprawie sukcesyi po księciu Conde. P. Berryer stawiać ma w obronie familii Rohan zamieszkałej w Pau, a p. Dufaure podjął się obrony księcia Aumale. — Oficerowie z marynarki niepokoją się licznymi wypadkami pensyonowania, jakie zaszły temi czasy. — Jednak mianowano już kilku komendantów nowych, a między innemi i kapitana okrętowego Chassenet komendantem okrętu transportowego „L'Yone“, który to okręt otrzyma jak słychać ważną misję.

Belgia

(Pożyczka narodowa. — Dawny dokument księcia Alby. — Zakład szkół elementarnych. — Fortyfikacja Antwerpii.)

Bruxella. 10go czerwca. Trzecia sekcya izby oświadczyła jednogłośnie następujące życzenie: nową pożyczkę nie zaciągać za granicą, tylko ofiarować ją krajowi w drodze subskrypcyi. Przytem utrzymywano, że Belgia potrzebując 37 milionów franków nie może bez wystawienia się na pośmiewisko i bez uszkodzenia narodowego kredytu, szukać ich w kraju zagranicznym.

— We wstępie Edgar Quineta do dzieł Filipa Marise Sainte Aldegonde powiedziano, że książę Alba rozkazywał przed straceniem heretyków przewiercać im język żarzącym żelazem, aby, jak w jego własnoręcznie podpisanym stoi rozkazie, zrobić ich niezdolnymi nadal bluźnierstwa. Powątpiewano dawniej o tem wielokrotnie, obecnie jednak znaleziono w archiwach miasta Ypern autentyczny dokument, to jest własną ręką Alby pisany i podpisany rozkaz, rozporządzający, aby jednemu heretykowi, którego miano tracić, przebić poprzód język. Ten dokument został na literackim zgromadzeniu w Antwerpii odczytany, odkrył takowy dawniejszy archiwaryusz w Ypern.

— Minister spraw wewnętrznych wysłał na ręce rządu szwajcarskiego okólnik do wszystkich kantonalnych władz, w którym uprasza o odpowiedź na następujące pytania: Czy początkowa nauka jest obowiązująca według konstytucyi kantonalnej. Jakiej prawodawczej i administracyjnej postanowienia zabezpieczają wykonanie odnosnych postanowień konstytucyi. Jaki rezultat w tej mierze został dotąd osiągnięty.

— Trzecia sekcya izby, której poruczono rozpoznanie projektu ustawy względem publicznych robót, ma rozpoznawać także i plan ufortyfikowania Antwerpii.

Należący do tej sekcji generał Goblet starał się udowodnić, że lepiejby było ufortyfikować Bruxellę jak Antwerpię.

Włochy.

(Nowe fundacye w Rzymie. — Przepisy policyi nadzorczej i bezpieczeństwa. — Budżet przychodów skarbowych. — Koleje żelazne.)

Rzym. 5go czerwca. Ojciec święty utworzył tu w upłynionym roku dwie nowe dobroczynne fundacye; pierwszą dla duchowieństwa, drugą dla biednego ludu. Pierwsza, „Cento preti“ zwana, istniała już dawniej, jednak w ciągu czasu ustała, gdyż fundusze jej wyczerpały się zupełnie podczas panowania Francuzów za Piusa VI. i Piusa VII. Obecnie otrzymała ta fundacya po największej części z własnych Papieża funduszy, o wiele więcej jak dawniej utraciła i zostaje po części wyłącznym szpitalem dla kleru a po części schronieniem dla słabych w swem powołaniu zestarzałych księży. Druga, stanowi założenie 17 kapelanii dla nauk wieśniaków żyją-

cych w pobliskiej okolicy Rzymu. Prócz tego, jak podaje urzędowy raport z dnia 20. z. m. „Relazione sull' ospizio ecclesiastico e sulla pia opera della cultura spirituale dell' Agro Romano.“ założył ojciec święty 18 kapelanii, jednak zbywa jeszcze w tych kapelanjach na duchownych, którzy z wewnętrznego powołania i chętnie przyjęliby prócz parafialnych obowiązków także i nauczycielstwo.

W okolicach Ferrary wydarzają się potąd jeszcze rozboje, a to spowodowało delegata papieskiego w tem mieście do wydania obwieszczenia, że każdy, komu by tylko dowiedziono, że miał wiadomość o pojawieniu się rozbojników w jego okolicach, a władzy o tem nie doniósł, uważany będzie za współwinowajcę. To samo rozumieć się ma i o tych, którzy doznawszy napadu zbójckiego w swym domu, nie donieśli by natychmiast o tem zwierzchności przynależnej, a ci co będą w posiadaniu broni palnej, nie dadzą znać o najściu zbójców przynajmniej wystrzałem sygnałowym, utracą na zawsze pozwolenie trzymania broni.

— Budżet przychodów skarbowych wykazuje sumę 14,622.088 szkodów, a budżet wydatków 14,520.022 szkodów; do wydatków policzyć oprócz tego należy także i sumę 100.000 szkodów przeznaczoną na fundusz rezerwowy, tak że pozostaje 42 066 szkodów nadwyżka.

— Dziennik *Messaggere di Modena* zawiera sprawozdanie o postępie prac przy włoskiej kolei centralnej, i upewnia, że przestrzeń wiodąca z Piacency na Parmę, Reggio i Modenę do Bononii oddana będzie w lipcu roku przyszłego do publicznego użytku.

Niemce.

(Zalogi w twierdzach związkowych.)

Berlin. 10. czerwca. Dziennik *Zeit* zawiera odmowną odpowiedź Austrii na wezwanie Prus względem wspólnego obsadzenia warowni Rasztadt:

„Wysokie zgromadzenie związkowe — wyraża się Austrii między innemi — nie odmówi swego uznania gotowości okazanej teraz przez Prusy w dostarczeniu środków do pokrzepienia systemu obrony Niemiec, a c. k. rząd przestrzegając tego najbardziej, by we wszystkich sprawach związku niemieckiego, a szczególnie w takich, gdzie związek niemiecki przybiera właściwość wojskowej władzy konkretnej — zostawać w zgodzie z widokami król. rządu pruskiego, ubolewa nad tem niezmiernie, że nie może uznać powodów, na których uzasadnia się propozycja pruska, a zatem, że nie może przystać i na samą propozycję. Ani z tytułu prawa, ani w rzeczywistości niepodobna popierać zespolenia zobowiązań Austrii i gotowości Prus co do utrzymywania załogi wojskowej w Rasztadzie, a mianowicie rozciągając zobowiązania i do państwa pruskiego. Przy podziale załóg w twierdzach związkowych trzymano się potąd albo wyraźnych w tej mierze postanowień, lub tej zasady odpowiadającej najlepiej jeszcze potrzebom praktycznym, że miano względ przedewszystkiem na położenie geograficzne i przeznaczenie strategiczne tych warowni. Według tej więc zasady przynależy najprzód Austrii wziąć w obronie twierdz związkowych Ulmu i Rasztadu — leżących w obrębie jej strategicznej linii operacyjnej — udział wspólnie z rządami miejscowemi, gdy przeciwnie Prusom przynależy przyjąć na siebie główną obronę północno-zachodniej granicy Niemiec, a obydwom rządów przypada wspólnie obrona punktu centralnego, to jest Moguncyi. Względ na te z samego już składu rzeczy wypływające stosunki stanowić będzie o wszelkich rozporządzeniach, jakie przyjdzie związkowi niemieckiemu wydawać w sprawie obrony granic. Lecz oprócz tego zachodzą i inne miejscowe niedogodności, jeśliby załogę wojskową podczas pokoju chciało w Rasztadzie złożyć z trzech rozmaitych kontyngensów. Utrzymanie wojsk trojakich w twierdzy sprawiłoby wielkie zamieszanie i trudności tak co do stosownego poruczenia komend, jak i co do należytego porządku służby fortecznej. Rząd cesarski jest przeto tego zdania, że mu i nadal wypada obstać przy oświadczeniu się dawniejszemu Austrii i Badenu, i w zaufaniu tylekroćnie doznanej życzliwości swych współczesników z związkowych, wygłądać spokojnie stanowczego rozstrzygnięcia wysokiego zgromadzenia związkowego.“

Do oświadczenia powyższego przystąpił także i rząd badenski.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Ułaskawienie. — Stan zdrowia marynarki. — Zakres czynności ministra wojny.)

Warszawa. 13. czerwca. *Gazeta warszawska* donosi: Na wniosek Księcia Namiestnika Królestwa otrzymali pozwolenie wrócić do kraju przebywający za granicą wychodźcy polscy: Karol Mikołaj Baranowski, Emil Rasiński, Kazimierz Baczyński, Ludwik Kretowski, Leopold Stokowski, Dominik Jesiotrzyński, Piotr Wechman, Leopold Drzewiński, Emilian Brzeziński, Jan Kanty Iwanicki, Walenty Szwabski, Tomasz Chaniewski, Antoni Janowski, Floryan Malinowski, Wincenty Twarowski, August Tolkacz, Andrzej Beduński, Stefan Rzechowski, Wojciech Biernacki, Antoni Płaziński, Stanisław Wardyński, Adam Tarkowski, Stanisław Szczepański, Józef Miłkowski, Alexander Łyczewski, starozakonny Zelman Gutman, Ludwik Uładowski, Adam Ciołkowski, Józef Markowski, Michał Gajewski i Jan Raciborski.

Petersburg. 5go czerwca. Od chwili rozpoczęcia wojny przestano ogłaszać urzędowe raporty o stanie zdrowia marynarki; teraz nakazał rząd znów ogłaszanie ich i raport z pierwszych dziesięciu miesięcy upłynionego roku przedstawia bardzo pomyślną zmianę w porównaniu z ostatnim rokiem przed rozpoczęciem wojny,

gdzie wypadki słabości były tak liczne, że każdy żołnierz marynarki na bałtyckim morzu, dostawał się w przecięciu, co roku kilka razy do szpitala. Wielki książę Konstanty czuwa troskliwie nad zdrowiem okrętowych żołnierzy, i przyznać trzeba w istocie, że troskliwość jego została uwieczniona pomyślnym skutkiem. Osobliwie słabość oczu i skorbut, które dawniej srożyły się niesłychanie, a których powodem były jedynie złe mieszkania i zła żywność, ustają widocznie. Zawsze jednak niemożna jeszcze liczyć słabych nazwać pomyślną, gdyż w ciągu ostatnich miesięcy było w rozmaitych szpitalach 9590 słabych żołnierzy okrętowych, na okrętach zaś 10.215 a w marynarskich szpitalach było wkuracyi 38.000, zatem w ogóle 61.685 z których umarło 3073, to jest mniej więcej czternasta część. Co do pojedynczych portów, jest najmnie-pomyślniejszy stan zdrowia w Rydze, Sweaborgu, Archangelsku i Sebastopolu, a najpomyślniejszy w Kronsztadzie i Astrachanie.

— Nowa instrukcja reguluje zakres czynności ministra wojny i jego pomocnika. Pierwszemu poruczono korespondencję z senatem, generałem-admirałem, inspektorem artylerji, generałem-feldzeugmeisterem, prezydentem rady państwa, gubernatorami i namiestnikami, drugiemu zaś wszelką inną korespondencję. Ten podział czynności jest zatem prawie ogólniejszy jeszcze niż w innych departamentach. Obecnie załatwia sprawy ministerjum wojny w nieobecności ministra pomocnik jego książę Wasileczków.

Księstwa Naddunajskie.

(Zmiany w statucie organicznym.)

Serbska *Gazeta Belgradska* ogłasza, jakie zaszły zmiany i uzupełnienia w organicznym statucie serbskim.

II.

§. 2. organicznego statutu uzupełnia się w następujący sposób:

„Powinowaci aż do szóstego stopnia pokrewieństwa i aż do czwartego stopnia szwagrowstwa włącznie nie mogą być więcej jak jeden w tym samym czasie członkami senatu.“

III.

§. 3. otrzyma następujące uzupełnienie:

„Prezydent i wiceprezydent senatu będą obierani na trzy lata, a mianowicie 1. listopada; ci senatorowie jednak, którzy te posady aż do tego czasu piastowali, mogą być znowu obrani.

Wyznaczona w §. 6. konstytucji liczba senatorów powinna być zawsze kompletna; przeto względem obsadzenia każdej opróżnionej posady tych 17 senatorów należy w ciągu sześciu tygodni przystąpić do wyboru.“

III.

§. 5. uzupełnia się w następujący sposób:

„A przeto, jeżeli zachodzi słuszne podejrzenie, że który z senatorów dopuścił się pospolitej lub politycznej zbrodni lub wykroczenia, będzie należeć do ministerjum spraw wewnętrznych przedłożyć senatowi skargę, lecz oraz z dowodami, które podejrzenie usprawiedliwiają, a senat po uprzednim przesłuchaniu obwinionych senatorów rozstrzygnie, czyli dowody podejrzenia są dostateczne lub nie, i aż w tym przypadku, gdy senat uzna je za dostateczne, można obwinionemu senatorowi wytoczyć proces. Poprzednio oddać do więzienia, które jednak godności senatora odpowiedni być musi, można obwinionego aż wtedy, a to bez jakiegokolwiek ograniczenia i kajdan, jeżeli na świeżym uczynku, a mianowicie przy popełnieniu zbrodni został schwytany. Wymierzone na senatora oskarżenie, względem którego senat zadekretował wytoczenie procesu, będzie dla indagacji zbrodni lub przestępstwa zakomunikowane sądowi kasacyjnemu, który w tym zamiarze zamianuje trzech członków z swego grona, a do tych przyłącza się dwaj przez senat zamianowani senatorowie.

Ukończoną przez nich indagację należy przedłożyć sądowi kasacyjnemu do wydania wyroku. Jak indagacja tak i osądzenie obwinionych senatorów ma się odbywać publicznie; obżałowemu przysługują prawo obrać sobie obrońcę, albo jeżeliby sam nie chciał tego uczynić, wyznaczy mu obrońcę sąd kasacyjny; ministerjum spraw wewnętrznych wyznacza oskarżyciela na obżałowanego.

Przedewszystkiem sąd kasacyjny ma na plenarnem posiedzeniu powziąć uchwałę, która wchodzi natychmiast w moc obowiązującą, czyli się obżałowany senator, i to tylko w przypadku podejrzenia popełnionej zbrodni, będzie bronić albo z więzienia, które zawsze musi być odpowiednie jego godności, i bez jakiegokolwiek ograniczenia i kajdan, albo też na wolnej stopie. Pozem sąd kasacyjny, po wysłuchaniu woprzód oskarżyciela, potem obżałowanego i jego obrońcy, przyczem jednak obrona powinna mieć zawsze ostatnie słowo, uchwala na posiedzeniu plenarnem, czyli oskarżony senator jest winny lub nie. Jeżeli wyrzeknie jego niewinność, tedy wyrokiem uwolni go od wszelkiej dalszej odpowiedzialności; jeżeli zaś zostanie uznany winnym, tedy sąd kasacyjny w myśl istniejących ustaw zasądzi stosowną do jego przewinienia karę i ten wyrok ogłosi mu prezydent sądu kasacyjnego natychmiast na posiedzeniu plenarnem w całej osnowie, i będzie czekać trzy dni, licząc od dnia ogłoszonego wyroku, czyli osądzony na tem poprzestanie lub nie; jeżeli w ciągu namienionego terminu nie poda przeciw takiemu wyrokowi żadnego rekursu, tedy wyrok staje się prawomocnym; ale jeżeli poda rekurs, tedy prezydent bez względu na wielkość zasądzonej na obżałowanego kary, przedłoży tak wydany wyrok jako też wszystkie odnośne akta i dowody senatowi do rozstrzygnięcia. Senat na plenarnem zgromadzeniu po odczytaniu wszystkich aktów i po przesłuchaniu najprzód obżałowanego i jego obrońcy, tudzież

oskarżyciela, przyczem znowu ostatnie słowo przysługują obronie, wyda w drugiej i ostatniej instancji na obwinionego senatora wyrok; jeżeli znajdzie obżałowanego niewinnym, tedy uwolni go wyrokiem od wszelkiej dalszej odpowiedzialności; lecz jeśli go uzna winnym, tedy zasądzi na niego w myśl istniejących ustaw stosowną z wielkością popełnionej zbrodni karę, i ogłosi mu na plenarnem posiedzeniu wyrok w całej osnowie; jeżeli osądzony w razie wyroku opiewającego na złożenie z urzędu, albo na jaką inną karę pociągającą za sobą złożenie z urzędu w ciągu trzech dni, licząc od dnia ogłoszonego wyroku, poda przeciw temu do senatu rekurs, tedy senat przesła odnośne akta i obydwie wyroki ministerstwu spraw zewnętrznych, które poda je do wiadomości wysokiej Porty, ażeby się przekonała, czyli według ustaw krajowych prowadzono indagację i wyrok wydano, i aż wtedy, jeżeliby wysoka Porta nie miała nic zarzucić przeciw bezprawnemu postępowaniu, będzie można wyrok na osądzonym senatorze wykonać, jeżeli on w ciągu trzech dni, licząc od dnia ogłoszonego wyroku, nie będzie prosił Księcia o ulaskawienie.

Prawo ulaskawienia zostaje nietykalne księciu w każdym przypadku, jeżeli osądzonego skazano nie na złożenie z urzędu, lecz na inną karę, albo jeżeli on poprzestając na wyroku, bądź sądu kasacyjnego, bądź senatu, prosi księcia o ulaskawienie, toż samo wtedy, jeżeli w skazaniu senatora na karę śmierci ten wyrok z urzędu księciu przedłożyć wypada.

W przypadku, jeżeliby złożony z urzędu albo na inną karę skazany senator poprzestał na wyroku, bądź sądu kasacyjnego, bądź senatu, a wyrok wszedł w prawomocność, poda się to do wiadomości wysokiej Porty.“

IV.

§. 7. doznał następującej zmiany.

„W razie przeszkody lub pod niebytność którego z członków w tych ministerjach, w których są wiceministrowie, mogą ci zastępować nieobecnego ministra aż do dwóch miesięcy; nie mają jednak w senacie głosu stanowczego, lecz tylko doradczego, w tych ministerjach zaś, w których nie ma wice ministrów, równie jak w przypadku więcej niż dwumiesięcznej przeszkody lub niebytności ministra, wyznaczy książę senatora, który nieobecnego ministra zastępować będzie.

Opróżnione posady ministerjalne należy natychmiast ministrami obsadzać.“

V.

§. 8. zastępuje się następującym:

„Książę obsadzi w każdym przypadku opróżnione posady ministrów senatorami.

Ten minister, który z powodu konieczności, albo z powodu swojej prośby będzie złożony z posady ministerjalnej, powraca przeto, że już był członkiem senatu, znowu na swoje miejsce w senacie.“

(D. n.)

A z y a.

(Niepewność doniesień z Indji.)

Dziennik *Pays* zawiera znowu jedną z tych korespondencji londyńskich, gdzie położenie Anglików w Indjach wystawiono w świetle bardzo niekorzystnem. *Pays*, który w sprawozdaniach swych o wypadkach indyjskich zwykle i wtenczas jeszcze przesadzał, kiedy mógł być pewny tego, że co chwila wykryć się może jego nieszczerść, donosi teraz nową depeşe sir Collin-Campbella do rządu angielskiego z prośbą o przyspieszenie posiłków. Według tych doniesień nie idzie Anglikom w Audzie potąd jeszcze po myśli, a usposobienie ludności tamtejszej tak jest nieprzyjemne, że Anglicy nie mogą bez wielkiego niebezpieczeństwa wychylić się z głównej kwatery. (Wszelkie inne sprawozdania donoszą właśnie o tym ważnym szczególe inaczej, i upewniają jednogłośnie, jako umysły mieszkańców Audzie znacznie się już uspokoiły). Również i z wiadomym szefem krajowym Jung Bahadurem ma naczelny wódz angielski stać nienajlepiej. Według dziennika rzeczonoego miał on położyć tak nie-słuszne warunki, że niepodobna było na nie przyzwolić. Nie zerwano z nim wprowadzić stosunków przyjaźni, lecz z tem wszystkiem nie chciał on z goralami swymi brać udziału w wyprawie na Fiza-bad. *Pays* jest tego przekonania, że Anglicy muszą na wszelki sposób pogodzić się z tym naczelnikiem indyjskim, gdyż w razie przeciwnym mieliby w nim bardzo groźnego nieprzyjaciela.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Tryest, 15. czerwca. Jak donoszą z Raguzy opuściła rosyjska fregata parowa „Polkove“ wyspę Croma i odpłynęła do Grawozy.

Paryż, 14. czerwca. Dziś w południe o godzinie 1½ było piąte posiedzenie konferencyi.

Paryż, 15go czerwca. Dzisiejszy *Monitor* zawiera dekret, który senatora Delangle, prezydenta cesarskiego trybunału mianuje ministrem spraw wewnętrznych; ustępujący generał Espinasse otrzyma godność senatora. Pod niebytność Foulda obejmie Royer przewidywane jego portfeil.

Londyn, 14. czerwca. Według wiadomości z Nowego Yorku z 1. b. m. trwało jeszcze wzburzenie w publiczności i w kongresie a Napier uwiadomił admirała angielskiego umyślnym paropływem o stanie rzeczy.

Londyn, 15. czerwca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby wyższej oznajmił lord *Malmesbury*, że lord Derby dla słabości nie bę-

dzie przez 8 dni obecny na posiedzeniach, zaczem obrady nad przedłożonymi bilami muszą być aż do tego czasu odłożone. — W izbie niższej proponował Stanley piątą rezolucyę indyjską. Lord Russell wniósł do niej poprawkę w przeciwnym duchu. Graham proponował pośredniczącą rezolucyę, ale Stanley nie przyjął. W końcu przyjęto wniosek rządowy 250 głosami przeciw 185.

Belgrad, 11. czerwca. Dziś napadło tu kilku żołnierzy Nizamu pomieszkające konzula angielskiego. Straż serbska odparła napaśników. Tak turecka jak i serbska ludność są obie wielce wzburzone, a wojsko serbskie utrzymuje bez ustanku straż przy konzulacie angielskim.

Wiadomości handlowe.

Tarnopol, 4. czerwca. Według doniesień handlowych sprzedawano od 16. do 31. maja na targach w Tarnopolu i Trembowli w przecięciu mied pszenicy po 2r.4kr.—1r.21kr.; żyta 1r.18kr.—1r.28kr.; jęczmienia 49kr.—1r.; owsa 39kr.—45kr.; hreczki 1r.20kr.—1r.23kr.; kukurudzy 0—1r.40kr.; kartofli 24kr.—22kr. Cetnar siana po 1r.8kr.—0. Za sag drzewa twardego płacono 8r.5kr.—4r.20kr., miękkiego 5r.40kr.—3r.46kr. — Funta mięsa wołowego kosztował 5 $\frac{1}{10}$ kr.—4 $\frac{1}{5}$ kr., i mas okowity 30kr.—27kr. mon. konw.

Kurs lwowski.

Dnia 17. czerwca

		gotówka		towarem	
		złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	mon. konw.	4	43	4	47
Dukat cesarski	" "	4	47	4	50
Półimperyal zł. rosyjski	" "	8	15	8	20
Rubel srebrny rosyjski	" "	1	35	1	36
Talar pruski	" "	1	31	1	33
Polski kurant i pięciostółówka	" "	1	9	1	10
Galic. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	79	40	80	3
Galic. listy zastawne za 100 złr.		79	50	80	20
5% Pożyczka narodowa		82	30	83	15

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 15. czerwca o pierwszej godzinie po południu.

Pożyczka narodowa 5% 83 $\frac{1}{8}$ —83 $\frac{1}{16}$. Pożyczka z r. 1851 S.B. 5% 94—94 $\frac{1}{2}$. Lomb. wen. pożyczki z 5% 96—97. Obligacje długu państwa 5% 82 $\frac{3}{8}$ —82 $\frac{7}{8}$, det. 4 $\frac{1}{2}$ % 72 $\frac{3}{8}$ —72 $\frac{5}{8}$, det. 4% 65—65 $\frac{1}{8}$, detto 3% 49 $\frac{1}{4}$ —50. detto 2 $\frac{1}{2}$ % 41 $\frac{1}{8}$ —41 $\frac{1}{2}$, detto 1% 16 $\frac{1}{4}$ —16 $\frac{1}{2}$. Oblig. Glogn. z wypłatą 5% 97—97. Detto Oedenburgs. z wypłatą 5% 96—96. Detto Peszt. 4% 96—96. Detto Medyol. 4% 94 $\frac{1}{2}$ —95. Obligacje indemn. niższ. austr. 5% 93 $\frac{1}{2}$ —93 $\frac{1}{2}$, detto węgier. 81 $\frac{1}{8}$ —81 $\frac{1}{8}$, detto galic. 80 $\frac{1}{4}$ —80 $\frac{1}{4}$, detto siedmiogr. 79 $\frac{3}{4}$ —79 $\frac{3}{4}$, detto innych krajów koron. 84—86. Oblig. bank. 2 $\frac{1}{2}$ % 64—64 $\frac{1}{2}$. Pożyczka loter. z r. 1834 302—305. Detto z roku 1839 129 $\frac{1}{2}$ —130. Detto z r. 1854 110 $\frac{1}{4}$ —110 $\frac{3}{8}$. Renty Como 15 $\frac{3}{8}$ —15 $\frac{5}{8}$. Galic. list. zastawne 4% 78—79. Półn. Oblig. Prior. 5% 88 $\frac{1}{2}$ —89. Glognickie 5% 81—82. Obligacje Dun. żegl. par. 5% 86 $\frac{1}{2}$ —87. — Oblig. Lloyd (w srebrze) 5% 87—88. 3% Prior. obl. tow. rzad. kolei żelazn. po 500 frank. za szt. 109—110. Akcyi bank. narodowego 971—973. Akcyi c. k. uprzyw. towarzystwa kred. 236 $\frac{3}{4}$ —237. Akcyi niż. austr. tow. eskomp. 114 $\frac{1}{4}$ —114 $\frac{1}{2}$. Detto Budziński-Lincko-Gmundzkiej kol. 86—86. Detto półn. kolei 168 $\frac{1}{2}$. Detto tow. kol. żel. za 500 frank. 272 $\frac{1}{2}$ —272 $\frac{3}{4}$. Detto kolei ces. Eliz. po 200 złr. z wypłatą 30% 100 $\frac{1}{16}$ —100 $\frac{1}{8}$. Detto Połud.-północn. niem. komunikacyjnej kol. żel. 92 $\frac{1}{2}$ —93. Detto cisańskiej kolei żel. 100 $\frac{1}{16}$ —100 $\frac{1}{8}$. Detto Lomb.-wen. kol. żel. 241—242. Detto Cesarza Franc. Józ. wschod. kol. żel. 185—185 $\frac{1}{2}$. Detto losy tryest. 108—108 $\frac{1}{2}$. Detto tow. żegl. parowej 540—542. Detto 13. wydania — — —. Detto Lloyd 345—348. Peszt. mostu tańców. 59—60. Akcyi młyn. parowego w. 70—72. Detto Pressb.-Tyrawskiej 1. wydania 19—20. Detto 2. wydania 29—30. Esterhazego losy 40 złr. — — —. Windischgrätz losy 26—26 $\frac{1}{4}$. Waldsteina losy 28 $\frac{1}{8}$ —28 $\frac{3}{8}$. Keglevicha losy 14 $\frac{1}{2}$ —14 $\frac{3}{4}$. — Ks. Salma losy 42 $\frac{1}{4}$ —43. — St. Genois 37—37 $\frac{1}{8}$. Palfiego losy 38 $\frac{1}{4}$ —38 $\frac{1}{2}$. Clarego 37 $\frac{3}{8}$ —38. Amsterdam 2 m. 86 $\frac{1}{2}$ l. — Angsburg Uzo 104 $\frac{1}{2}$ l. — Bukareszt 31 T. 263. Konstantynopol 31 T. — — —. Frankfurt 3 m. 104 l. — — —. Hamburg 2 m. 76 $\frac{3}{8}$ l. — Liwurna 2 m. 104. — Londyn 3 m. 10—10 $\frac{1}{2}$. — Medyolan 2 m. 103 $\frac{3}{8}$ l. — Paryż 2 m. 121 $\frac{7}{8}$ l. — Cesarskich ważnych dukatów agio 7 $\frac{1}{4}$ —7 $\frac{1}{2}$.

Detto koron. 14 7. — Napoleons'dor 8 14 — 15. Angielskie Sover. 10 14—15. Imperyal Ros. 8 20. — Srebro —.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 17. czerwca.

Oblig. długu państwa 5% 82 $\frac{7}{16}$; losowane obligacje 5% —; obligacje długu państwa 4 $\frac{1}{2}$ % 72 $\frac{3}{8}$; 4% —; 3% —; 2 $\frac{1}{2}$ % —; pożyczka loter. z r. 1834 —; z r. 1839 —; z r. 1854 —; pożycz. nar. z r. 1854 83 $\frac{3}{8}$. Obl. banku — Akcyi bankowe 976. Akcyi zakładu kredytowego 232 $\frac{3}{8}$. Akcyi kolei półn. po 1000 złr. 167 $\frac{3}{8}$. Austr.-franc. akcyi kolei żelaz. po 500 fr. z wypłatą w ratach —; detto z pełną wypłatą 270 $\frac{1}{2}$; kolei żelazna lomb.-wenecka —. Akcyi kolei nadciśkiej —. Kolej cesarszowy Elżbiety 200. Kolej połud. półn. komunikacyjna 187. Akcyi żeglugi parowej na Dunaju po 500 złr. —. Akcyi żegl. parowej Lloyd'a po 500 złr. 335. Akcyi niższ. austr. Towarzystwa eskomp. po 500 złr. —. Galic. listy zast. 4% —. Oblig. indemn. niż.-austr. —; detto innych krajów koron. —; detto galic. —. detto węgierskie —. Amsterdam —. Augsburg 104 $\frac{1}{2}$. Bukareszt 263. Konstantynopol —. Frankfurt 104. Hamburg 76 $\frac{1}{2}$. Lipsk —. Liwurna 104. Londyn 10—11. Medyolan 104. Marsylia 121 $\frac{3}{4}$. Paryż 122. — Agio duk. ces. 7 $\frac{1}{2}$.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 17. czerwca.

Hotel Langa: PP. Książę Turn-Taxis Emer., c. k. pulk.; książę Aeltin-gen Gust., c. k. podpulk.; hr. Attems Jul., c. k. rotm., z Żółkwi. — Trzeciński, z Dołkowic. — Hr. Conti Jul., c. por., z Przeworska. — Br. Schloiss-nig T., c. k. pulk.; Gromann Ed. i Contard Lud., c. k. majorowie; Grenso Jul., hr. Schönfeld Ad. i Geczy Józ., c. k. rotmistrze, z Gródka.

Hotel angielski: PP. Poten Han, kr. ofic. i Poten Fryd., z Lahodowa. — Br. Hagen Edw. i Hagen Gust., c. k. szamb., z Wielkich ócz. — Serwatowski Wojc., z Buczniowa. — Lawartowski Paw, z Horozanki. — Chojceki Zygm., z Chorostkowa. — Hr. Attems Jul. Cez. i hr. Montmartin Fryd., c. k. rotmistrze, z Żółkwi. — Hr. Łoś Aug., z Werchrały.

Hotel Słowińskiego: PP. Nahurowski Ant., z Czernie. — Łodyński Hier. z Milatyna.

Hotel podolski: PP. Bogusz Apolon., z Ostrowie. — Romański Hipolit, z Łuki.

Hotel moldawski: PP. Zapolski Boleś., z Husiatyna. — Jaworski Jan, z Ostrowa. — Lityński Mel., z Firlejówki.

Pod białego konia: P. Röhr Jan, c. k. podpor., z Tarnopola.

Hotel europejski: PP. Bilski Włodz., z Delawy. — Hr. Lanckoroński Teod., z Poddubiec. — Starzeński Boj., z Derewni. — Jurewicz Stan., z Wik-torowa. — Br. Ehrenberg Józ., c. k. podpor., z Stryja. — Zakrzewski Adolf, z Wiktorowa.

Do domu zajezdnego nr. 179 $\frac{2}{3}$: PP. Pohorecki Franc., z Cichobuża. — Cienciewicz Jan, z Chęcina.

Do pomieszkania prywatnego: P. Madejski Jan, c. k. przełożony pow., z Mielnicy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 17. czerwca.

PP. Czura Alex., Fereszko Kostaki, Gelemec Sundar Konst., Lubopolecz Aga bojarowie, do Czerniowiec. — Ochocki Tomasz, do Truskawca. — Paluszyński Józ. do Ulicka. — Passakas Liberat, do Karlsbadu. — Serwatowski Wojc., do Buczniowa. — Tyszkowski Jan, do Kalnego. — Witosławski Wład., do Żółkwi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 16 czerwca.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.29	+ 12.4°	74.2	północ.-wsch. sł.	jasno
2. god. po poł.	327.20	+ 19.2°	49.6	" "	pochmurno
10. god. wiecz.	326.71	+ 14.6°	71.4	" "	jasno

T E A T R.

Dziś na scenie polskiej na dochód Jpi. Majeranowskiej: „Laska Imperatora“, opera w 1 akcie L. A. Druszewskiego i „Tygrys bengalski“, krotchwila w 1 akcie z francuskiego.

KRONIKA.

Wiadomości lokalne. W ciągu 2go tygodnia b. m. skazała policja na kary pieniężne:

1. Za przekroczenie przepisów względem zamykania: szynkarzów Salomona K. i Salomona L.

2. Za znieważenie niedzieli i świąt: szynkarza Andrzeja D., handlarzy wiktualów Abrahama Isser R., Baracha B. i Berla Herscha B.

3. Za niezamknięcie kamienicy Deworę G.

Pieniądze te oddane zostały na fundusz ubogich.

Aresztem ukarani zostali za znieważenie niedzieli: Gerson Sch. i Chaję St. Szynkarz Jan R. zranił 12. b. m. o 9. godzinie wieczór po pijanemu swoją żonę Wiktoryę zwykajnym nożem w piersi. Rana nie była na razie niebezpieczna, a powodem miała być kłótnia domowa.

Rękopism Dantego pisany, jak sądzą, ręką Petrarki, zajmuje obecnie cały literacki świat włoski. Z rozkazu wielkiego księcia objeżdża uczony Amici biblioteki po Włoszech, aby dla porównania kazać odfotografować własnoręczne pisma Petrarki. Bawi teraz w Medyolan, gdzie ambrozjańska biblioteka posiada egzemplarz Wirgilusza ręką Boccaccia pisany i z uwagami Petrarki.

— Obecne towarzyskie stosunki w Ameryce okazują się w bardzo złem świetle, i równie czy to zagraniczni podróżni czy Amerykanie sami, wystawiają je w jednym świetle. Dziennik „New-York Herald“ pisze o swych rodakach w następujący sposób: „Co mówi się o nowym Yorku, to odnosi się do całego kraju. Zbogacić się bez pracy, — o to jest cała wielka dążność wszystkich.

Piękne domy, piękne pojazdy, piękne suknie, oto pobudki towarzyskiego życia. Za miliony wyprzedają towarów, nabywają papierów, nabywają patenta i koleje żelazne, o to jest głównem zatrudnieniem wielu stutysięcy. Rzemięciem trudnią się zatem tylko przychodzący, ci robią nasze cegły, budują i przyozdabiają nasze domy, podczas gdy „Nowa Ameryka“ trudni się bardzo często rzeczami za nadto bezprawnymi. Rewolwer nosi każdy otwarcie i używa go kiedy sam zechce. Złodzieje i złodzie przesiadają nas na każdym miejscu. W nocy nie można bez obawy wyjść z swego domu, a obrzydłe morderstwa sztydzą z ramięnia sprawiedliwości. Nasze więzienia stały się za szczupłe, i jak zdaje się nie można spodziewać się sprawiedliwości, tylko po sądach samowolnych. Nasze prawa są mrzonką; pieniądźmi robi się wszystko, przekupi policję i sędziów. Przeniewierstwa i fałszowanie dokumentów nawet po urzędach państwa wydają się codziennie. Publiczne kasy muszą być zabezpieczone silną strażą a do prywatnych domów włamuje się złodziej bezkarnie. Nasze naukowe i dobroczynne zakłady służą na same brudne dążności prywatnych, bezprawne kartki wyborecze znieważają urny głosowania, sprzedaje się nasze miejscowe władze i sprzedajni nasi zastępcy ludu. Wytłoczone śledztwo kończy się zawsze na niczem, a gdy niektóre kościoły przepelnione są złotem i srebrem, to kilka kroćstysięcy ubogich, niemają żadnej świątyni, gdzie by się mogli pomodlić. Religia jest zepsuta równie jak polityczne i towarzyskie pożyte. W takim składzie rzeczy cóż pozostaje do czynienia. Teoria naszych instytucji jest dość dobrą jednak musimy zapytać się z Horacym: „Quid leges sine moribus vanae proficiant.“